

Predmet: Lovas (Ljuban Devetak i dr.)

Broj predmeta: K. Po2 br. 22/10

Glavni pretres 16.05.2012.

Izveštaj: adv. Marina Kljaić, punomoćnik oštećenih

Završna reč optuženog Dimitrijević Miodraga

Prihvata završnu reč svog branioca i ističe da se ne oseća krivim. Smatra da Tužilaštvo za ratne zločine nije u dovoljnoj meri utvrdilo njegovo položaj i ulogu u Lovasu, te da mu se sudi da bi se prikrila odgovornost Dušana Lončara, tadašnjeg komandanta 2. Pešadijske gardijske motorizovane brigade. Na prostor Republike Hrvatske je došao bez ikakvih komandnih ovlašćenja, u ulozi koordinatora, ali se njegov tadašnji čin potpukovnika koristi za prikrivanje tuđih grešaka i odgovornosti. Sudu nije dostavljena originalna dokumentacija sa koje je Ministarstvo odbrane skinulo oznaku tajnosti, već montirana dokumentacija JNA kojom se štite odgovorni, koji su znali za zločine i mogli da ih spreče, a to nisu učinili. Nije imao nikakvih ovlašćenja i nikome zbog toga nije ništa ni naređivao. Predlaže sudu da ga oslobodi krivične odgovornosti.

Završna reč optuženog Darka Perića

Prihvata završnu reč svog branioca i navodi da je naredbu za izvođenje akcije pretresa terena koju je dobio od optuženog Miodraga Dimitrijevića samo preneo. Niko ga nije pitao da li je saglasan sa takvom naredbom, njegova obaveza je bila da naredbu prenese. Neosnovano se tereti za nečovečno postupanje jer je preduzeo sve da se preživeli civili sa minskog polja zaštite od dobrovoljaca, a iz izjave koju je dao bezbednosnim organima JNA 19.10.1991. godine vidljivo je da je i njih obavestio o zlostavljanju civila u Lovasu. Smatra da je prvi na ovim prostorima kome se sudi za krivično delo ratnog zločina samo iz razloga što je preneo naredbu. Predlaže sudu da ga oslobodi krivične odgovornosti.

Završna reč optuženog Radovana Vlajkovića

Prihvata završnu reč svog branioca, smatra da svojim ponašanjem u Lovasu nije izvršio ni jedno krivično delo. Jedini se protivio naređenju za pretres terena u čemu ga je podržavao optuženi Radisav Josipović. To su svojim iskazima potvrdili i svedoci. Nije izdao nikome ni jedno naređenje, što su svojim iskazima potvrdili svi svedoci - pripadnici protivdiverzantske čete TO Valjevo, kao i oštećeni. Nije mogao da zaštiti civile koji su vođeni u akciju pretresa terena, jer je dobrovoljaca bilo znatno više nego što zamenik tužioca za ratne zločine navodi. Po izjavama svedoka, njihov broj je bio oko 30, bili su veoma nedisciplinovani, pijani, nekontrolisano su pucali i bacali bombe u dvorišta kuća, pa bi suprotstavljanje njima svakako dovelo do još većeg stradanja. Smatra da nije nečovečno postupao prema civilima, već su ih, nakon događaja na minskom polju zaštitili, što i sami oštećeni svojim iskazima potvrđuju. Predlaže da ga sud oslobodi krivične odgovornosti.

Završna reč optuženog Radisava Josipovića

Prihvata završnu reč svog branioca, ističe da ni jednim svojim postupkom nije doprineo stradanju civila, niti ga tereti bilo ko od saoptuženih, svedoka ili samih oštećenih. Njegov položaj u koloni,

koja je išla u pratnji civila vođenih u akciju pretresa terena, nije se razlikovao od položaja bilo kog vojnika. To je u svom nalazu potvrdio veštak vojne struke, koji je decidirano naveo da kao komandir voda, u prisustvu komandira čete, odnosno optuženog Radovana Vlajkovića, nije imao nikakvih komandnih ovlašćenja. Nejasno mu je iz kog razloga je samo on optužen, kada su se u koloni nalazili i ostali komandiri vodova. Predlaže sudu da ga oslobodi krivične odgovornosti.

Završna reč optuženog Dragana Bačića

Prihvata završnu reč branioca, navodi da nije učestvovao u stradanju civila, te moli sud da ga oslobodi krivične odgovornosti.

Završna reč optuženog Saše Stojanovića

Prihvata završnu reč svog branioca, ističe da se u koloni koja se kretala pridružio bez ičije naredbe, te da ni sam nije nikome ništa naređivao. Nije znao šta se dešavalo civilima pre nego što se priključio koloni, niti je znao kakva je priroda zadatka na koji su krenuli. Predlaže sudu da ga oslobodi krivične odgovornosti.

Završna reč optuženog Petronija Stevanovića

Prihvata završnu reč svog branioca i navodi da se ne oseća krivim ni po jednog tački precizirane optuženice, jer je iz Lovasa otišao 14.10.1991. godine. Predlaže da sudu da ga oslobodi krivične odgovornosti.

Fond za humanitarno pravo